

V E N D I M
Nr.12, datë 18.5.2006

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergj Sauli	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Vjollca Meçaj	Anëtare e “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, në datat 13.02.2006 dhe 28.02.2006, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen me nr.50/9 Akti që i përket:

KËRKUES: ZAMIR BASHLI, përfaqësuar nga avokat Artan Haxhiu, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR: RUSTEM HASAJ, përfaqësuar nga avokat Arben Qeleshi, me prokurë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimeve nr.559, datë 13.04.2004 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër, nr.234, datë 17.11.2004 të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe nr.1159, datë 08.07.2005 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi, ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin e vendimeve:

1. Gjykatat kanë kryer shkelje të dispozitave procedurale që kanë të bëjnë me formimin e trupit gjykues.

2. Paditësi Rustem Hasaj nuk legjitimohej në ngritjen e padisë.

3. Gjykata e rrethit dhe ajo e apelit kanë vendosur tej objektit të padisë. Ndërsa në padi është kërkuar kthimi i sendit, gjykatat kanë vendosur edhe njohjen e pronësisë.

4. Gjykatat nuk kanë pasur parasysh se në gjykimin e çështjes ka “gjë të gjykuar”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Alfred Karamuço, përfaqësuesit e kërkuesit dhe të subjekteit të interesuar, si dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Subjekti i interesuar Rustem Hasaj, me anën e procesit të privatizimit të pronës shtetërore është bërë pronar i një trualli në periferi të qytetit të Shkodrës, me sipërfaqe prej 10.195 m² si dhe i disa ndërtesave që ndodheshin aty, vërtetuar me aktin e pronësisë nr.1948, datë 16.11.1993.

Më pas, kjo pronë ka kaluar në pronësi të personave të tjerë, të cilët në vitin 1995 ia kanë shitur kërkuesit Zamir Bashli, regjistruar në regjistrin e pronësisë me nr.1189, datë 08.08.1995, regjistruar në regjistrin e pronësisë me nr.1070, datë 18.05.1994.

Në nëntor 2003, subjekti i interesuar Rustem Hasaj, ka ngritur padi kundrejt kërkuesit Zamir Bashli për kthimin e pronës, duke e bazuar kërkimin shprehimisht në nenin 296 të Kodit Civil.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër, me vendimin nr.559, datë 13.04.2004, ka vendosur njohjen e pronësisë së subjektit të interesuar mbi objektin dhe kthimin e saj. Këtë vendim e ka lënë në fuqi Gjykata e Apelit Shkodër me vendimin e saj nr.234, datë 07.11.2004. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.1159, datë 08.07.2005, nuk ka pranuar për shqyrtim rekursin e paraqitur nga kërkuesi.

Gjykata Kushtetuese arrin në përfundim se vendimet e atakuara janë rrjedhojë e një procesi të parregullt gjyqësor e si të tilla, ato duhet të shfuqizohen.

Gjykimi i çështjeve nga një gjykatë e përcaktuar me ligj përbën një ndër elementet e procesit

të rregullt ligjor si në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, ashtu dhe të nenit 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut. Në përputhje me përmbajtjen dhe frymën e këtyre dokumenteve, “gjykata e caktuar me ligj” ka të bëjë jo vetëm me bazën ligjore për vetë ekzistencën e një gjykate, por edhe me përbërjen e trupit gjykues në secilin rast.

Në legjislacionin e brendshëm, e veçanërisht në Kodin e Procedurës Civile janë parashikuar një sërë rregullash, të cilat në tërësinë e tyre burojnë nga aktet e mësipërme dhe me zbatimin e tyre sigurojnë respektimin e parimit kushtetues të gjykimit të drejtë. Kështu, në nenet 154 e 154/a të Kodit të Procedurës Civile, pranimi për shqyrtim i padisë lidhet me plotësimin e të gjithë treguesve të saj, përfshirë dhe vlerën e padisë dhe kjo e fundit determinon në caktimin e përbërjes të trupit gjykues (nenet 35 e 65 të Kodit të Procedurës Civile).

Duke iu referuar çështjes në shqyrtim, rezulton se në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Shkodër është paraqitur një padi për kthim sendi, pa përcaktuar as vlerën dhe as përmasat e këtij sendi. Nga shqyrtimi i dosjes, nuk del të ketë ndonjë kërkim nga palët apo ndonjë veprim nga gjykata lidhur me përcaktimin e vlerës për efekt të gjykatës kompetente. Konstatohet gjithashtu se gjykata ka administruar si prova shkresore një sërë dokumentesh ku është pasqyruar jo vetëm sipërfaqja e objektit, por edhe vlera e tij e tregut në periudha të ndryshme kohe (7 785 000 lekë në kontratën e datës 29.11.1993 dhe 50 milionë lekë me kontratën e datës 08.02.1995). Edhe pse në këto kushte, shqyrtimi i çështjes është bërë nga një gjyqtar i vetëm.

Kërkuesi, në ankimin drejtuar Gjykatës së Apelit Shkodër, e ka ngritur këtë si shkelje thelbësore, sepse sipas tij vlera e objekteve ishte mbi 10 milionë lekë e për pasojë çështja duhej të shqyrtohej nga tre gjyqtarë. Ndaj një pretendimi të tillë, gjykata e apelit nuk e ka parë me vend të veprojë vetë, dhe për më tepër, për të rrëzuar këtë pretendim, në vendimin e saj bën një arsyetim sa antiligjor aq edhe alogjik. Në kundërshtim me kërkesat e ligjit, gjykata e apelit arsyeton se palët kanë qenë dakord me përbërjen e trupit gjykues, duke përjashtuar plotësisht përgjegjësinë e vetë gjykatës në formimin e trupit gjykues mbi bazën e vlerës së padisë. Nga ana tjetër, gjykata e apelit shprehet se palët në aktin e shitblerjes nr.12660/2935, datë 29.11.1993, kanë përcaktuar vetë vlerën prej 7 785 000 lekë. Në këtë arsyetim, gjykata e apelit nuk ka parasysh se në kontratë nuk është palë kërkuesi, përkundrazi, ai është palë në kontratën e vitit 1995, ku objekti është vlerësuar me 50 000 milion lekë, kontratë e cila ndodhej në dosje.

Në këtë arsyetim, gjykata e apelit nuk mban parasysh se në këtë kontratë kërkuesi nuk është palë, përkundrazi, ai është palë në kontratën e vitit 1995, ku objekti është vlerësuar me 50 000 lekë, kontratë e cila ndodhej në dosje. Veç kësaj, është për t’u nënvizuar fakti se Gjykata e Apelit Shkodër, ndërsa në faqen 3 të vendimit e konsideron kontratën e vitit 1993 të falsifikuar e të pavlefshme, në faqen 4 të po këtij vendimi vlerën e objektit, sipas kësaj kontrate, e përdor për të rrëzuar pretendimin e kërkuesit për vlerën e padisë. Së fundi, gjykata e apelit e arsyeton këtë pjesë të vendimit haptazi në kundërshtim me nenet 65 e 69 të Kodit të Procedurës Civile, sipas të cilave vlera e padisë llogaritet në momentin e paraqitjes së saj në gjykatë dhe se kjo vlerë përcaktohet nga vlera në treg e pronës.

Në përfundim, Gjykata Kushtetuese, duke marrë parasysh vlerat e objekteve të përcaktuara që para 10 vjetësh, indeksimin financiar të ndodhur në këto vite, si dhe vetë përmasat e konsiderueshme të objekteve në konflikt, ka krijuar bindjen se në rastin e dhënë nuk ndodhemi para shkeljesh formale juridike pa pasoja, por para shkeljesh, riparimi i të cilave do të realizojë gjykimin e çështjes në përputhje me nenin 42 të Kushtetutës dhe nenin 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut, nga një gjykatë kompetente.

Përsa i përket shkaqeve të tjera të ngritura nga kërkuesi, Gjykata Kushtetuese rezervon të shprehë pikëpamjen e saj, me qëllim që të mos ndikojë në rigjykimin që do t’i bëhet çështjes në tërësi, duke filluar nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër. Është ajo gjykatë që veç përcaktimit të vlerës konkrete të objekteve do të formojë ndërgjyqësinë në përputhje me ligjin, do të gjykojë edhe për ekzistencën ose jo të gjësë së gjykuar, etj.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 72 dhe 77 të ligjit nr.8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën të vendimeve nr.559, datë 13.04.2004 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër, nr.234, datë 17.11.2004 të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe nr.1159, datë 08.07.2005 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.
- Dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Shkodër.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.